

Snärtan i Fyrtorn2Handed

28-29/5 2016

I den att segla Fyrtorn2Handed (F2H) föddes i vinterdunklet när regn och rusk gör att segelsäsongen känns oändligt långt bort. För att få Snärtan (och skeppare) i F2H-dugligt skick krävdes en rad förberedelser. I inbjudan till F2H fanns ett säkerhetsappendix som innehåller de mest fundamentala säkerhetsaterraljerna. Till att börja med behövdes en VHF, vilket kräver avlagt SRC-prov. Därtill installerades en fastmonterad läns pump. Livbojsljus, nödrakter samt radarreflektor införskaffades. Helgen innan tävling genomfördes en träningssegling i Lommabukten i relativt hård vind. Vindar som kom att saknas en vecka senare.

Så kom lördag och tävlingsdag. En flagglinna monterades (för radarreflektorn) och LBS-flaggan hissades. Med start kl. 12.00 var Snärtan först ut. Med sydvästliga vindar i ryggen satte vi spinnaker och gick mot Pinhättan. Prognosen för eftermiddagen var svaga vindar och nordgående ström. En taktisk överläggning gjordes huruvida vi skulle gå genom gräsrännan som är kortare eller gå utom sandbank för att söka medström. Vi valde det senare, vilket visade sig var ett misstag. Vi hamnade i ett stiltjebälte och drev långsamt. Samtidigt gick ena båten efter den andra förbi oss i gräsrännan. Försommareftermiddagar är sjöbrisen påtaglig nära land... Vi fick tacksamt lämna över ledningen till en Expressen båt.

Vi fick vind och gick förbi Ven relativt snabbt. Vinden tilltog inte nämnvärt, men vred sig för att övergå till kryss. Runt Helsingborgshamn lopp snurrade vindarna och det var inte många meter vi vann på kryssen. Plötsligt vände vinden igen och vi fick en läns mot Svinbådan. Vinden fyllde knappt spinnakern och mestadels av farten över grund kom av strömmen.

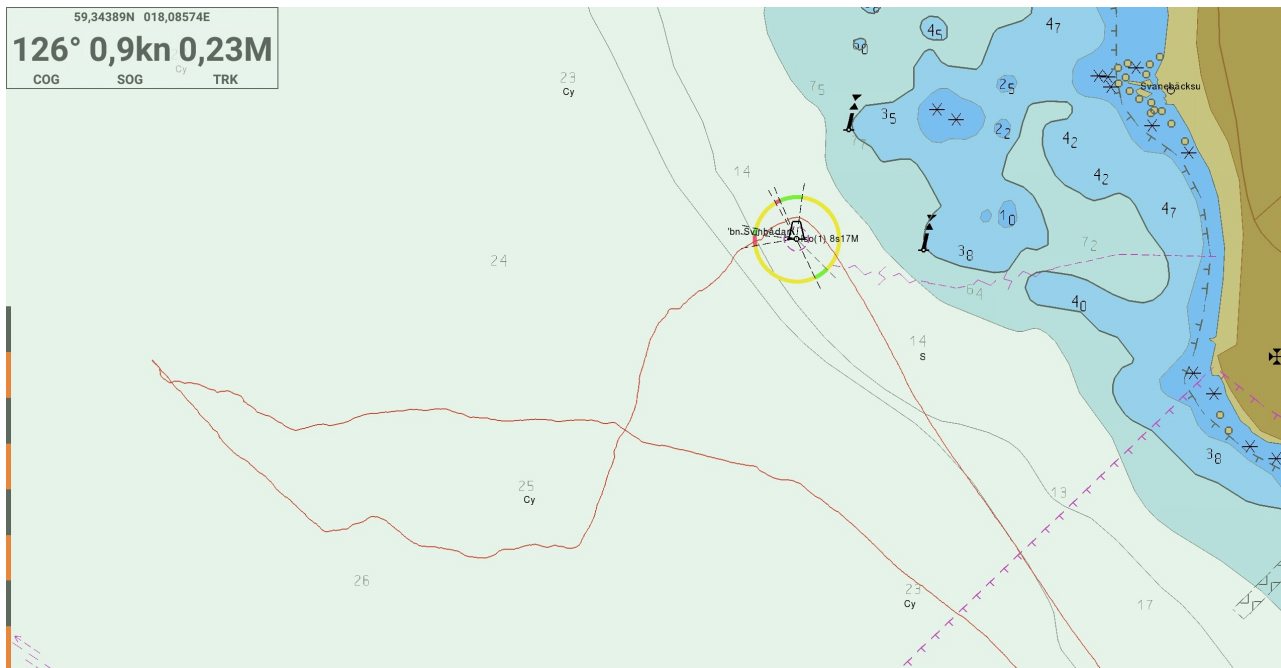
Svinbådan för över.

Snärtan i ledning.

Foto; Björn

Vi passerade Sofiero, som ligger vackert beläget med utsikt mot Helsingör. Skymningen av den lugna försommarkvällen och fågelsång från land nära kusten mellan Viken och Domsten ingav en känsla av att gå längs en flod i ett tropiskt landskap. Vi blev ikappseglande av "je maintiendrai", Onyx och Beatrix. De lyckades finna vind och försvann snabbt. Fyrljuset från Höganäs lyste upp vår väg och sinomtid lyckades vi runda Svinbådan. Vi satte kurs mot Danmark i mörkret och möttes av Kattegatts dyningar. Det kändes tryggt att ha radarreflektorn hissad då alla fartyg höll undan väl i mörkret.

Jag vet inte om vinden avtog, men vi lyckades inte segla snabbare än vad strömmen tryckte oss bakåt och vi drev långsamt ut i Kattegatt (se bild ovan). Till slut fick vi inse att i rådande vindar skulle vi inte hinna hela F2H och kl. 01.00 bröt vi.

Vi drog igång motorn, gick ur fartygsleden och satte kurs mot Helsingborgshamn, där vi sov 2h. På morgonen rådde det fortfarande svaga vindar så vi gick för motor till Landskrona. Kuststräckan Helsingborg-Landskrona är fantastiskt vacker från havet. Från Landskrona till Lomma fick åter vind och kryssade härligt i hamn.

För att sammanfatta helgen så var vädret perfekt, om det inte vore för att man kappseglade.

/Erik med besättning